

DFÆL·*bladet*

Nr. 105 september 2010

SuperSundbyStævne

Fra Flemming Janerka har vi fået fremsendt denne dejlige beretning i to omgange: Første afdeling i vinters, mens restaureringsarbejdet var i fuld gang – og anden afdeling efter bådens søsætning i foråret 2010

Historien om Sterna II

Sterna II er en Bergspidsgatter, som er udenfor klasse. På den originale tegning er den betegnet som en 32 m² spidsgatter. Dens mål er. L 7,75 m B 2,50 m, D 1,20 m.

Den er bygget i Hobro af murersvend Jens Evald Andersen og søsat i 1949.

I foråret 1958 flyttede min kone og jeg til Hobro som nygifte, og kom til at færdes en del på havnen, hvor vi kom i snak med forskellige mennesker, bl.a. Jens, som havde Sterna.

Nu var det sådan, at Jens var ungarl, så når han skulle på langfart inviterede han to-tre unge mennesker med. Og der var vi så heldige at komme på skærgaardstur i 1960. Det var en kæmpe oplevelse, for vi havde ikke før

Jens Evald og jeg selv under sejlads i skærgården 1960

prøvet at sejle i så lille en båd på det åbne hav. Nu var min kone fiskerdatter, så havet var ikke fremmed for hende. Nå, vi havde en herlig tur, men det er sådan set ikke det, som dette skal handle om.

Vi flyttede fra Hobro ud på Djursland og var ikke sejlere i nogle år, men omkring 1970 fik vi båd igen sammen med et andet par og kom til at ligge i Studstrup lystbådehavn. Den båd vi fik købt var en gammel 6-meter. Vi købte makkerparret ud, hvorefter vi fik bådplads i Nappedam.

Nu er en 6-meter en fantastisk kapsejler, men den løber lige igennem søerne i stedet for at kravle over dem, så det er ikke en ideel båd til familiesejlads, og familie var der kommet; en dreng på ni og en pige på syv, så vi havde besluttet, at vi ville have fat i en større båd.

I sommeren 1974 var vi alligevel kommet et stykke hjemmefra. Planen var at vi ville i Limfjorden, men måtte gå i havn i Bønnerup, på grund af en dårlig vejrmedling, og det blev dårligt vejr. Vi lå blæst inde nogle dage i Bønnerup, og mens vi lå der, kom der et par sejlere fra Hobro i havn. Det var nogle vi kendte og i samtalens løb spurgte vi jo så til Jens og Sterna. Så sagde Svend: "Jens har ikke Sterna mere, den ligger i Hadsund, og ham der har den vil sælge, for han skal have en, der er større." Min kone og jeg så på hinanden og sagde i kor: "HVAD VIL HAN?"

Vi kom ikke i Limfjorden det år. Så snart vejret blev til at sejle i, vendte vi næsen hjem til Nappedam. Dagen efter vi var kommet hjem, startede vi bilen og kørte til Hadsund. Vi skulle lige op og se, om vi kunne huske, hvordan Sterna så ud. Vi blev glædelig overrasket, for den var større, end vi kunne huske.

Nå: det korte af det lange var, at vi købte skivet. Vi

kom nok til at give 5000 for meget for den, men vi fortrød det aldrig. Fra 1975 til 1990, hvor min kone desværre blev alvorligt syg (hun døde i 1992) var der kun én sommer, vi ikke var på ferie i Sterna. Vi har besøgt omkring 125 forskellige havne.

I 1997 flyttede jeg til Vestjylland i nærheden af Tarm. Begge mine børn boede herude. Jeg tog Sterna med til Bork havn i Ringkøbing Fjord, men der følte jeg mig nok lukket lidt inde, når jeg nu var vant til Kattegat.

En anden ting var, jeg kom til at kende en dame, som havde en LM24 på Silkeborgsøerne, så vi sejlede mest i den, og den blev kørt til Horsens til sommertur. Året efter

Dengang i 1980 var der altid solskin og godt vejr – og plads til en til i cockpittet

fik den fast plads i Horsens. Nu havde vi så hver sin båd på hver sin side af Jylland, og så besluttede jeg at sælge Sterna, Det var ikke uden vemod.

Det var i sommeren 2003. Den var ikke nem at sælge, for det var jo et gammelt træskib, men heldet var med. Der kom en yngre mand, som var udlært bådebygger fra Hvide Sande Værft, så han var ikke bange for en træbåd. Han købte den, så den blev på fjorden, og han og familien havde nogle gode sommerture i den. I efteråret 2006 →

Det gamle ruftag, dæksbeklædningen mv. måtte fjernes

købte han en større Utzonspidsgatter, som han fandt til salg i Falsled på Fyn.

Nu lå Sterna så på havnen i Ringkøbing. Jeg så den i

Råd i hjørnerne og en sur rufkarm. Det skal ud!

Det er beder når der skal bygges nyt på

2008, da lå den i vandet uden rigning og så lidt forsømt ud. Her i pinsen 2009 var jeg omkring Ringkøbing havn, og den lå stadigvæk uden rigning. Det gjorde mig lidt ondt at se, at den var ved at forfalde, så jeg kontaktede min søn og min sønnesøn og spurgte, om de ville være med til at forsøge at købe den tilbage, hvis ejeren kunne tænke sig at sælge den. Min sønnesøn var straks fyr og flamme, han havde nemlig også set, at den lå brak i Ringkøbing.

Jeg fandt frem til ejeren. Ringede til ham og spurgte til båden, (han havde på et tidspunkt kontaktet mig angående en reparation, jeg havde foretaget) og om han var glad for den. Det var han i grunden, men han var kørt lidt fast i det med at få den passet. Han har to andre både, så han mangler egentlig ikke noget at sejle i. Vi snakkede lidt frem og tilbage, og han fik lidt af denne historie, og så spurgte jeg, om han ville sælge den. Hans første kommenter var. "Ja, hvis nogen skulle have den, så skulle det være dig". Aftalen blev, at min sønnesøn og jeg skulle komme op og se på den dagen efter. Det gjorde vi så, og vi købte

den tilbage for næsten det samme, som jeg havde fået for den i 2003. Vi gav lidt mere, men der var kommet et nyt storsejl, som kun havde sejlet nogle få timer. Desuden var motoren blevet totalt renoveret med nye lejer i reduktionsgearet samt nyt udstødningssystem.

Så nu er STERNA II tilbage i den familie, der har ejet den længst i den tid den har eksisteret. Den ligger i Bork havn på plads nr. 78.

Der er nok ikke mange, der har prøvet at købe det samme skib to gange med godt 30 års mellemrum, men det har jeg.

Nu i denne vinter 2009/10 er den ved at få en meget gennemgribende renovering. Den står i øjeblikket som en helt åben båd. Den skal have nyt lærred på dæk og ruftag og læg mærke til, et jeg sagde LÆRRED og ikke glasfiber, det havde den forrige ejer lagt på både dæk og ruf,

men det er blevet fjernet igen, det er jo en gammel træbåd, der skal ikke være glasfiber på den.

Så er Sterna II i vandet igen

Det var også et hårdt program, den har været igennem.

Først skulle alt på dækket og ruffet afmonteres. Så skulle den pålagte glasfiber fjernes. Dernæst blev ruftaget taget af bræt for bræt, høvlet på undersiden, slebet og lakeret mange gange. Dækket blev slebet og malet med hjemmelavet linoliemaling. Ind imellem dette blev forkarmen på kahytten fornyet med en 35mm mahognyplanke, ruftaget påmonteredes igen malet med linoliemaling, og derefter blev der lagt gammeldags bomuldslærred på både dæk og ruf. Man kunne endnu få den dug, man i gamle dage lavede høstbindersejl af. Det er en kraftig lærred på 550 gram pr. kvadratmeter, så det er noget stift noget at arbejde med, men det gik nu godt nok, og der blev brugt ca. 2500 stk kobberbådsøm til at fastgøre det med.

Nu var vi nået næsten helt frem til maj måned, og nu skulle den snart i vandet, for vi kunne kigge ud igennem bunden, så tør var den blevet. Den kom i vandet den 19. maj, og den tog vand ind som en si. Den fik lov til at hænge i kranen, mens to pumper gik for fuldt tryk. Efter 3 timer kunne den flyde selv. Efter 6 timer kunne den sejles hen på sin plads og kl. 21.00 om aftenen var den så tæt, at jeg med sindsro kunne forlade den for natten.

Til hele renoveringen er der blevet brugt ca. 3 liter linolie, 12 liter malerfernis, 5,5 kilo pigment, et kilo jernmønje samt diverse andre småting.

Nu ligger den på sin plads i Bork havn, og vi har været ude at sejle en tur. Det var højdepunktet efter sådan en omgang.

Flemming Janerka

Efter søsætningen i maj 2010

